

بررسی خصوصیات شیردهی و رشد برههای شیرخوار گوسفند و رامینی

• احمد زارع شحن، استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران
• غلامعلی نهضتی، مربی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: اسفند ماه ۱۳۷۸ | تاریخ پذیرش: شهریور ماه ۱۳۷۹

oramini متعلق به گله مزرعه تحقیقاتی - آموزشی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران (در سال ۱۳۷۷) انجام شد. تغذیه گوسفندان از طریق چرای مراعط اطراف و علوفه دستی صورت گرفت. در اواخر دوران آستنی و در اوایل دوره شیردهی مقداری جو نیز به حیره میشها اضافه می شد. پس از زایش، بردهها تزویز و از میان میشها که یک قلو و دو قلو زائیده بودند ۲۰ رأس میش سه ساله انتخاب و پس از علامت‌گذاری (با رنگ) وارد گله اصلی مرکز شدند. میشها هر روز صبح و بعد از ظهر برای چرا به مراعط اطراف برده می شدند و پس از بازگشت از چرا نیز تغذیه دستی می شدند. به دلیل فقر مراعط بردها در آغل باقی می ماندند. این بردها علاوه بر شیر مادر به مخلوطی از غذاهای متراکم و یونجه خشک نیز دسترسی داشتند. سه شیرگیری بردهادر ۱۱ هفتگی بود. تازمان شیرگیری بردها، میشها مورد آزمایش و بردهای آنها فقط به مدت ۱۲ ساعت در هفته از گله جدا بودند. برای برآورد بازده تولید شیر میشها از روش توأم توزین برده قبیل و بعد از خوردن شیر و شیردوشی با دست استفاده شد (۲).

برآورد تولید شیر تا زمان شیرگیری بردها

جمع آوری اطلاعات از میزان تولید شیر تا زمان از شیرگیری در هر هفته برای مدت ۶ ساعت انجام گرفت. این عملیات از روز سوم پس از زایش شروع و تا سن ۷۷ (±۳) روزگی (سن شیرگیری بره) ادامه داشت. مقدار کل شیر تولیدی براساس این دادهها برآورد گردید. روز آزمایش قبیل از رفتن گوسفندان به چرا، میشها و بردهای مورد آزمایش از گله جدا و به جایگاههای مخصوص انتقال داده شدند. بردها جدا از مادرها نگهداری شده و غذا در دسترس آهانبود.

در ساعت ۱۲ شیرمیش با دست دوشیده شد و برای رعایت نوبت شیردوشی در دفعه بعدی شماره میش پاداشت گردید. پس از دوشیده شدن شیر، میش به کنار برداش رهگردید. موارد فوق برای تمام میشها و بردها تکرار شد. پس از قطع شدن مکیدن پستان توسط بره، میشها و بردها به جایگاههای مخصوص خود انتقال داده شدند.

در این دوره از آزمایش هدف تخلیه شیر موجود در پستان بود. لذا میزان شیر دوشیده شده و مکیده شده ثبت نگردید.

✓ Pajoureh & Sazandegi, No 49 PP:127-129

Lactation performance and lamb growth of Varamini sheep

By: A., Zare Shahneh, Nehzati, Gh. A.; Assistant professor and Instructor of Dept. of Animal Science, University of Tehran, respectively

An experiment was conducted to study the milk production, lactation length and lamb growth of 20 Varamini sheep (three years old). Twenty ewes giving birth and rearing either Single and twins lambs (male or female) were chosen from a flocks kept at Animal Research Station, College of Agriculture, Tehran University. Milk production was started day three postpartum and continued weekly for 11 weeks. Daily milk production was estimated over a 6 hour period through a combined lamb suckling - hand milking technique. Means of daily milk productions, lactation length and daily liveweight gain of lambs were $345(\pm 12)$ g, $77(\pm 3)$ days and $185(\pm 12)$ g respectively. The ewes suckling male lambs produced more milk than those suckling female lambs. However, there was no significant effect of the sex of lamb on total milk production. Also ewes suckling twin lambs produced more milk than those suckling single lambs.

key words: Lactation, Lambgrowth, Varamini Sheep

چکیده
به منظور مطالعه ظرفیت تولید شیر میش های نژاد ورامینی و رشد برده آن از ۲۰ رأس میش سه ساله یک قلو و دو قلو زائیده گله مزرعه تحقیقاتی - آموزشی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران رکورددگیری شد. در این مطالعه میزان تولید شیر، طول دوره شیردهی و رشد برده بروزی شد. میانگین تولید شیر میشها در طول مدت زمان شیردادن به بردها (در مدت ۱۱ هفته) با استفاده از روش توأم دوشیدن با دست و وزن کشی برده قبل و بعد از خوردن شیر تخمین زده شد. میانگین تولید شیر روزانه هر میش $345(\pm 15)$ گرم بود. متوسط طول دوره شیردهی (± 3) ۷۷ روز بود. تولید شیر در مرحله اول شیردهی (± 3) روز بعد از زایش به حداقل رسید و سپس به تدریج کاهش یافت. نتایج تجزیه های آماری نشان داد که علیرغم بالابودن تولید شیر در میشهایی که بره نر شیر می دادند جنس بره تأثیر مشخصی بر کل تولید شیر در دوره شیرخواری نداشت. در ضمن میانگین تولید شیر در میش هایی که بردهای دوقلو شیر می دادند بالاتر از میش های یک قلو شیرده بود که در بعضی از هفته ها این اختلاف معنی دار بود. متوسط اضافه وزن روزانه بردها در دوره شیرخواری $185(\pm 12)$ گرم بود.

کلمات کلیدی: شیردهی، رشد بره، گوسفند ورامینی

کشورهای آسیایی و اروپایی بازی می کند. علیرغم وجود تعداد زیاد رأس گوسفند در ایران مطالعات چندانی در زمینه ظرفیت تولید شیر گوسفند نگرفته است (۲، ۱۱ و ۹). هدف از مطالعه حاضر تعیین خصوصیات شیردهی میش های نژاد ورامینی و بروزی ارتباط تولید شیر با رشد بردهای این نژاد بود.

مواد و روش ها
این مطالعه با استفاده از ۲۰ رأس میش نژاد

مقدمه

در بسیاری از کشورها گوسفند به منظور تولید گوشتش و شیر نگهداری می شود. تولید شیر گوسفند اساساً به کشورهای خاورمیانه، خاور نزدیک و جنوب و مرکز اروپا محدود می شود. آسیا و اروپا جمعاً ۹۰ درصد کل شیر گوسفند دنیا را تولید می کنند (۵) و در ایران ۲۷ درصد کل تولید شیر، از گوسفند می باشد (۸). شیر گوسفند برای تغذیه بره و مصرف انسان مورد استفاده واقع می شود. تولید شیر نقش مهمی در تغذیه انسان در

شیردوشی اصلی و ثبت تولید شیر

پس از گذشت ۶ ساعت از شیردوشی قبل در ساعت عملیات شیردوشی به منظور تخلیه شیر موجود در پستان میش نظیر شیردوشی طهر تکرار گردید. در این دوره میزان شیر دوشیده و مکیده شده (براساس اختلاف وزن بره قبل و بعد از مکیدن پستان) اندازه گیری شد. عملیات فوق هر هفته تا سن شیرگیری بردها تکرار شد. در روزهای آزمایش و ثبت تولید، تغذیه بردها فقط از طریق شیر مادر صورت دستی و تغذیه بردها فقط از طریق شیر مادر انجام گرفت.

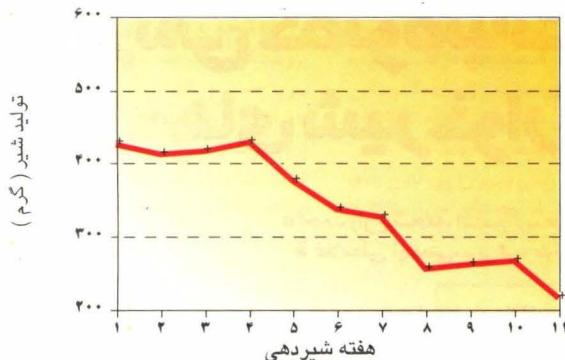
روش برآورد تولید روزانه، هفتگی و کل تولید شیر تا سن شیرگیری

برای برآورد تولید شیر روزانه مجموع شیر تولید شده هر میش (دوشش + مکیدن بره) در مدت زمان ۶ ساعت در عدد چهار و سیس برای برآورد تولید هفتگی مقدار تولید روزانه در عدد ۷ ضرب شد. برای برآورد کل تولید شیر هر میش مقدار تولید در هفته های مختلف (۱۱ هفته) با یکدیگر جمع گردیدند.

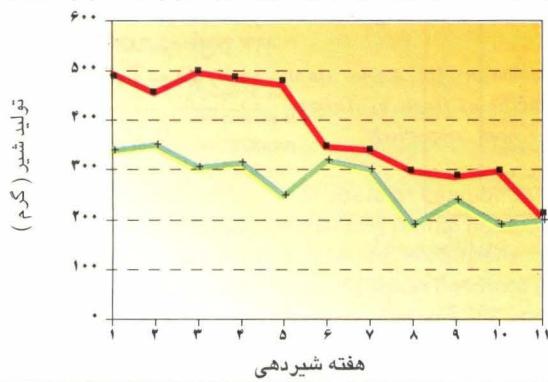
نتایج و بحث

تولید شیر در طول دوره شیرخواری بره دارای نوساناتی بود ولی به طور کلی تا حدود هفته چهارم سیر صعودی سپس سیر نزولی به خود گرفته است (شکل ۱). بعد از شیرگیری بردها (هفته یازدهم) تولید شیر به شدت کاهش پیدا کرد و میش ها بالا قابل خشک شدنند. در مطالعات دیگر روی میش های ایرانی (۲ و ۳ ساله) میانگین تولید شیر روزانه میش های قزل، مهریان، رقر گل، بختیاری و نائینی به ترتیب ۸۲۸، ۹۲۴، ۹۳۷، ۱۱۶ و ۷۸۴ کرم گزارش شد (۱). مقایسه تولید شیر میش های ورامینی با سایر نژادها به سادگی امکان پذیر نیست. در آزمایش های انجام شده وضعیت تعذیبه، طول مدت شیرخواری، روش برآورد تولید شیر، سن میش و غیره متفاوت بوده است، لذا تولید شیر میش ورامینی در آزمایش فلی رانی تو ان با عملکرد نژادهای دیگرین در نظر گرفتن عوامل موقت مختلف مقایسه نمود. در یک تحقیق روی میش های دنبه دار قبرسی که یک نژاد دو منظوره شیری - گوشتش است میانگین تولید شیر ۱۲۲ کیلوگرم در مدت ۱۰ هفته بود (۱۱). در این تحقیق برآورد شیر میش ها با استفاده از روش وزن کشی برده به فاصله سه ساعت یکباره و در روز در هفته انجام شد. بیشتر بودن تولید شیر در این میش ها نسبت به میش های نژاد ورامینی می تواند به دلیل اگر شیرگیری برده در اواخر دوره شیردهی انجام شود، کاهش تولید بیشتر خواهد بود. میش های نژاد ورامین به دلیل عدم عادت به شیردوشی دستی، یا عدم تولید کافی شیر، عموماً شیر دوشیده شده کمی داشتند، لذا پس از قطع مکیده شدن پستان توسط بردها تولید شیر کاهش می یابد. اگر شیرگیری برده در اواخر دوره شیردهی انجام شود، کاهش تولید بیشتر خواهد بود. میش های نژاد ورامین به دلیل عدم در هفته، شرابیت بهتر تغذیه و رُنگیک باشد. مشخص شده که روش برآورد تولید شیر، در برآورد تولید تأثیر دارد (۳). در تحقیق حاضر برآورد تولید شیر میش ها در فاصله زمانی ۶ ساعته و یکبار در هفته انجام شد لذا به طور قطع برآورد فعلی بسانگر تولید واقعی میش ها نمی باشد. در تحقیق دیگر با استفاده از میش های ۴ و ۵ ساله نژاد قزل، تولید شیر را با روش توأم شیردوشی با دست و وزن کشی برده قبل و بعد از خوردن شیر (سه نوبت در هر هفته) برآورد شد (۲). میش های قزل در تحقیق

شکل شماره ۱- میانگین تولید شیر روزانه در مراحل مختلف شیردهی (اولین مرحله ± روز پس از زایش)

شکل شماره ۲- میانگین تولید شیر روزانه برای میشهایی که برده نر (■) و ماده (+) شیرخوار دارند.

(۱۰) $\pm$ ۵۰۰ گرم و (۱۵) $\pm$ ۳۰۰ گرم شیر تولید کردند که این تفاوت معنی دار بود ($P < 0.01$). در بررسی منابع تأثیر جنس بر شیر تولید شیر، تفاوت معنی داری بین تولید شیر میش هایی که برده نر و میش هایی که برده ماده شیر می دادند مشاهده نشد (۱۰ و ۱۲). در آزمایش حاضر، جنس تأثیر مشخصی بر تولید شیر در هفته های اول تا پنجم دوره شیردهی داشت ($P < 0.05$). احتمالاً فراوانی مکیدن پستان و مصرف شیر توسط آنها بیشتر بوده و در نهایت میش هایی که برده نر داشتند، شیر بیشتری تولید کردند.

اثر تعداد برده بر تولید شیر

تولید شیر میش های دارای برده های دو قلو بیشتر از میش های دارای برده یک قلو بود که با نتایج سایر پژوهشگران مطابقت دارد (۴ و ۶ و ۱۴). این تفاوت در سه هفته اول معنی دار ($P < 0.05$) بود (۲). میش های دارای (۴۲۵ $\pm$ ۱۸) کیلوگرم شیر تولید شیر آنها از هفته سوم به بعد به یکدیگر نزدیکتر شد (شکل ۳). برده های دو قلو به علت احتیاجات غذایی و اشتباهی بیشتر اولاً تعداد دفعات مکیدن پستان میش در آنها زیادتر و ثانیاً توانایی تخلیه پستان نیز در دو قلوها بیشتر است. در اثر افزایش تحریکات ناشی از مکیدن پستان توسط دو قلوها شیر بیشتری به داخل پستان ترشح شده است.

مذکور در طول دوره شیردهی (۱۰ روز) به طور متوسط ($15/8 \pm 14/5$) کیلوگرم شیر تولید کردند که هم تولید شیر و هم طول مدت شیردهی به مراتب بیشتر از تولید میش های ورامینی بود. این نتیجه مؤید این نظر است که میش های ورامینی از لحاظ تولید شیر، نژاد مناسبی نمی باشند. بررسی ها نشان می دهد که تولید شیر میش ها در مدت کوتاهی پس از شیرگیری بردها کاهش می یابد (۶ و ۱۴). با مکیده شدن پستان توسط برده و ترشح هورمون اکسی توکسین، خروج شیر بهتر و راحت تر صورت گرفته و به علت تخلیه پستان توسط برده، تولید شیر نیز افزایش می یابد. لذا پس از قطع مکیده شدن پستان به دلیل شیرگیری بردها تولید شیر کاهش می یابد. اگر شیرگیری برده در اواخر دوره شیردهی انجام شود، کاهش تولید بیشتر خواهد بود. میش های نژاد ورامین به دلیل عدم عادت به شیردوشی دستی، یا عدم تولید کافی شیر، عموماً شیر دوشیده شده کمی داشتند، لذا پس از قطع مکیده شدن پستان توسط بردها خشک شدند.

جنس برده اثر کاملاً مشخصی روى تولید شیر داشت. میش هایی که برده نر داشتند به طور متوسط روزانه ($16 \pm 16/5$) کیلوگرم و میش هایی که برده ماده شیر می دادند به طور متوسط روزانه ($17 \pm 275/9$) کیلوگرم شیر تولید کردند (شکل ۲). در هفته دوم میش هایی که برده نر و ماده شیر می دادند به طور متوسط روزانه

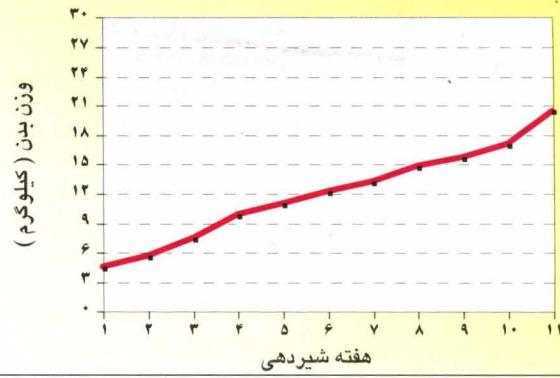
فروچهای کارادل و تازگی. پایان نامه کارشناسی ارشد، بخش دامپروری، دانشگاه شیراز.
۲- زارع شحنه، ا. ۱۳۶۹. بررسی خصوصیات شیرواری و رشد برده‌های نژاد گوسفند قزل، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی، دانشگاه تربیت مدرس.

- 3- Aboul Naga, A.M., El-Shobokshy, A.S., Marie, I.F. and Moustafa, M.A., 1982. Milk production from subtropical non dairy sheep. II. Method of measuring Anim. Breed. Abstr. 50:1990.
- 4- Amegee, Y., 1985. Study of the milk yield of jallonke ewes and its relationship with the growth of lambs. Anim. Breed. Abstr. 53:7022.
- 5- Devendra, C. and Coop, I.E., 1982. Ecology and distribution. IN:I.E. Coop (Editor). Sheep and goat production. Elsevier science publishing company, Amsterdam, PP. 1-14.
- 6- Economides, S., 1980. Factors affecting the performance of ewes fed adlibitum until weaning and the performance of their lambs. J. Agric. Sci., Camb. 95: 493-495.
- 7- Economides, S., 1986. Comparative studies of sheep and goats: Milk yield and composition and growth rate of lambs and kids. J. Agric. Sci., camb. (1986). 106: 477-484.
- 8- FAO, 1985. Production yearbook. FAO, Rome (cited in Treacher, T.T., 1987. Milk In: I.F.M. Marai and I.B. Owen (Editors), New techniques in sheep production. Butterworths, London, PP. 25-337).
- 9- Izadifard, J., Zamiri, M.J., 1997. Lactation performance of two Iranian fat-tailed sheep breeds. Small ruminant research. 24: 69-76.
- 10- Kasaounis, N. and Zygogiannis, D. 1985. Yield and composition of milk from karagouniko ewes. I. Ewes suckling karagouniko lambs. Anim. Breed. Abstr. 53:2132.
- 11- Louca, A., 1972. The effect of suckling regim on growth rate and lactation performance of the cyprus fat -tailed and chios sheep. Anim. Prod. 15: 53-59.
- 12- maarof, N.N., Juuma, K. H., Arafat, E. A and Chakmakchy, A.M., 1988. Evaluation of factors affecting weaning weight and milk production in hamdari sheep. Anim. Breed. Abstr. 59:2682.
- 13- Makarechian, M., Farid, A. and Sefidbakht, N., 1977. Lamb growth performance of Iranian fat - tailed karakul, mehraban and naeini breeds of sheep and their crosses with corriedale and targhee rams. Anim. Prod. 25: 331-341.
- 14- Mavrogenis, A.P. and Economides, S., 1980. Relationships between ewe milk production and lamb growth. Agric. Res. Inst., Ministry of agriculture and natural Resources, Techiniacl bulletin 33, Nicosia, Cyprus.

شکل شماره ۳ - میانگین کل تولید شیر روزانه برای میش های دوقلو (■) و یک قلو (+) شیرده

شکل شماره ۴ - میانگین اضافه وزن بردها در مراحل مختلف شیردهی

مادری نامطلوب در نژاد نائینی وجود توانایی مادری مطلوب در نژاد مهریان بوده است (۱۳).

نتیجه گیری

با توجه به برآورد تولید شیر میش های ورامینی با استفاده از روش تأثیر شیردوشی با دست و وزن کشی بره قبل و بعد از مصرف شیر، به نظر می رسد که نژاد ورامینی استعداد خوبی برای تولید شیر ندارد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تهران به دلیل تأمین هزینه های انجام این تحقیق و همچنین از آقایان مهندس محمد حسن وکیلی، مهندس منصور بیگدلی و مهندس حمید اسماعیلی به دلیل کمک در اجرای این تحقیق تشکر و قدردانی می شود.

منابع مورد استفاده

۱- ایزدی فرد، ج. ۱۳۶۳. بررسی تولید و ترکیب شیر در پنجه نژاد گوسفند دنده دار ایرانی و بعضی از آسیخته های نسل اول آنها با

در یک تحقیق مشخص شد که اگر ابتداء میش ها دوشیده شوند و سپس توسط برده ها مکیده شوند، تأثیر تعداد بره شیرخوار بر تولید شیر کمتر خواهد بود (۱۴). شاید علت عدم اختلاف بین گروههای یک قلو و دو قلو شیرده، از هفته سوم به بعد، در مطالعه حاضر همین موضوع باشد زیرا در این مطالعه ابتداء میش ها دوشیده شدن و سپس توسط برده ها مکیده شدند.

رشد بردها

متوسط اضافه وزن روزانه بردها در طول دوره شیرخواری ۱۸۵ (± ۱۲) گرم بود (شکل ۴). میانگین افزایش وزن روزانه بردهای نر بیشتر از بردهای ماده بود (۲۰۰ در برابر ۱۷۲) گرم (± ۲۲/۵) بود (۲۱۱ گرم گزارش شد). همچنین در مطالعه دیگر به منظور بررسی عملکرد رشد بردهای ایرانی فره گل، مهریان، نائینی و آمیخته های آنها با فروچهای تازگی و کارادل، مکاره چیان و همکاران میانگین افزایش وزن روزانه بردهای خالص و آمیخته را در مدت شیرخوارگی به ترتیب ۲۱۴/۵، ۲۱۴/۵ گرم و میانگین افزایش وزن روزانه بردهای نر و ماده را به ترتیب ۲۳۵ و ۲۳۵ گرم گزارش کردند (۱۳). در گزارش مذکور افزایش وزن روزانه بردهای نائینی حداقل و مهریان حداکثر بود، که علت آن ضعف ژنتیکی و توانایی